

Księga Przysłów

Rozdział 18

1. Samolub szuka tego, co mu się podoba, i wtrąca się w każdą sprawę. 2. Głupi nie ma upodobania w rozumie, lecz w tym, co serce mu objawia. 3. Gdy przychodzi niegodziwy, przychodzi też pogarda, a z hańbą urąganie. 4. Słowa ust człowieka są jak głębokie wody, a źródło mądrości jak płynący potok. 5. Niedobrze przez wzgląd na osobę niegodziwą krzywdzić sprawiedliwego w sądzie. 6. Wargi głupiego wchodzi w spór, a jego usta wołają o racy. 7. Usta głupiego są jego zgubą, a jego wargi sidłem jego duszy. 8. Słowa plotkarza są jak rany i przenikają do głębi wnętrzości. 9. Kto jest niedbały w pracy, jest bratem marnotrawcy. 10. Imię JAHWE jest potężną wieżą, sprawiedliwy ucieka do niej i jest bezpieczny. 11. Zamożność bogacza jest jego warownym miastem i jak wysoki mur w jego wyobrażeniu. 12. Przed upadkiem serce człowieka jest wyniosłe, a chwałę poprzedza pokora. 13. Kto odpowiada, zanim wysłucha, ujawnia głupotę i ściągają na siebie hańbę. 14. Duch człowieka zniesie jego chorobę, ale któż zniesie strapionego ducha? 15. Serce rozumnego zdobywa wiedzę, a ucho mądrych szuka wiedzy. 16. Dar człowieka toruje mu drogę i prowadzi go przed wielkich. 17. Ten, który jest pierwszy w swojej sprawie, zdaje się sprawiedliwy, ale przychodzi jego bliźni i sprawdza go. 18. Los kładzie kres sporom i rozstrzyga między możnymi. 19. Brat obrażony trudniejszy do zdobycia niż warowne miasto, a spory są jak rygle w zamku. 20. Owocem swoich ust nasyci człowiek swoje wnętrze, nasyci się plonem swych warg. 21. Śmierć i życie są w mocy języka, a kto go miłuje, spożyje jego owoc. 22. Kto znalazł żonę, znalazł coś dobrego i dostąpił łaski od JAHWE. 23. Ubogi prosi pokornie, ale bogaty odpowiada surowo. 24. Człowiek, który ma przyjaciół, musi obchodzić się z nimi po przyjacielsku, a jest przyjaciel, który przylgnie bardziej niż brat.